

Afectivo

- **Desenvolupament afectiu**; procés pel qual cada persona va conformant aquest trencaclosques tan complicat que constitueix el món emocional. - **Creixement**; es refereix als canvis físics que se succeeixen en la persona al llarg de la seva vida i que són fàcils d'observar, mesurar i quantificar. l'estatura, el pes i els perímetres toràcic i cranial en són els paràmetres principals. -

Maduració; canvis biològics que afecten l'estructura i la funció de les cel·lules - **Desenvolupament**; inclou tots els canvis psicològics i la formació progressiva de les funcions pròpiament humanes; el llenguatge, la memòria, l'atenció... permet passar d'un estat de menys capacitat a un de més. -

L'aprenentatge; és el procés d'adquisició del coneixement d'alguna cosa per mitjà de l'estudi o de l'experiència. **1.1.2: introducció al desenvolupament afectiu. - que entenem per afectivitat?**

l'afectivitat està constituïda per la vivència i l'expressió dels diferents estats afectius que té l'ésser humà en relació a si mateix, al seu entorn físic i, sobretot al seu entorn social (en especial, a les persones més properes) - **què són les emocions?** l'emoció és un estat d'agitació o excitació fisiològica que apareix en cada persona com a resposta a un estímul. - **què són els sentiments?** el

sentiment és l'emoció pensada i sentida, que roman fins i tot en absència de l'estímul que l'ha generat. ***diferència** entre sentiment i emoció: - l'emoció és breu i més intensa. - el sentiment és més durador i menys intens. **1.1.3; agents** que intervenen: - **la família** és essencial en el desenvolupament afectiu de l'infant i té dues funcions primordials. la primera és assegurar la supervivència del nadó

proporcionant-li tot allò que necessita. la segona és establir una relació afectiva que estimuli les seves potencialitats. Un dels pocs instints que l'ésser humà conserva al llarg de la vida és l'instint maternat, que provoca en la persona adulta el desig de protegir el més petit. - **el paper de l'escola**

infantil és un altre factor important, encara q no tant com la família. el més important en la nostra societat és l'escola infantil i en particular els altres nens amb que interaccionarà, i tmb les educadores que tindran un paper essencial mitjançant la implicació i la intervenció en el procés socioafectiu i educatiu. **1.2. caràcter de l'afectivitat infantil: 1.2.1. l'expressió de les emocions:** a mesura

que creixen, les nenes són cada vegada més ràpids a l'hora d'emetre aquests senyals i ho fan de manera més intensa, duradora i precisa, i així a la persona adulta li és més fàcil interpretar que els passa i hi pot respondre adequadament. - **L'alegria**: les persones quan senten alegria, es mostren contentes. els nadons manifesten el seu benestar mitjançant el somriure. durant les primeres

sitmanes el somriure està associat a l'alliberament de tensió. cap a la sisena setmana apareix el somriure social, com a resposta a la veu humana o davant un rostre humà. - **Enuig o ira**: està associat a una sensació de ràbia, furia, irracionalitat, molestia o ressentiment. els nadons mostren el seu malestar mitjançant el plor i expressions que recorden l'enuig adult. la seva freqüència i la seva

intensitat augmenten progressivament des dels 6 fins als 2 anys. - **Tristesa**: les persones quan estan tristes se senten pesimistes, desanimades o afligides. - **Por**: la por posa la persona en alerta davant una amenaça, un perill o una situació desconeguda que provoca ansietat i inseguretat. les pors més freqüents i més estudiades en els nens petits són l'angoixa de separació i l'ansietat davant les

persones estranyes (8 mes). - **Aversió**: genera una sensació de fàstic, disgust o repulsió cap al fet o situació que la provoca, es manifesta externament amb una expressió facial peculiar que sembla que els nadons ja comencen a exhibir a partir dels tres mesos. - **Sorpresa**; suposa una reacció d'admiració o sobresalt, generalment sobtada, davant una situació nova o estranya que pot produir

alegria o ira, segons que l'hagi provocat, es l'emoció més breu. A partir dels dos anys, es presenten en el nen unes emocions d'ordre superior anomenades emocions autoconscients que inclouen la valoració d'una mateixa i es relacionen amb la conducta moral. (vergonya, orgull, culpabilitat i l'enveja)

1.2.2. funció adaptativa i social: - **la funció adaptativa** de les emocions: les emocions tenen una funció adaptativa; *** l'alegria** ens porta cap a la repetició del succés que l'ha produït. *** la ira** ens fa menys reflexius i ens condueix cap a la destrucció. *** la tristesa** ens empeny a abandonar un objectiu,

a substituir-lo per un altre i ens fa reflexionar sobre la situació que l'ha causat. * **la por** ens fa tendir cap a la protecció. * **l'aversion** ens empeny a rebutjar i evitar l'esdeveniment que la produeix. * **la sorpresa** ens ajuda a afrontar de manera efectiva una situació nova. - **la funció social** de les emocions: les emocions tenen una funció social. l'expressió de les emocions, la seva contenció i la comprensió emocional de les altres persones són aspectes molt importants del desenvolupament. per tant és essencial que els nens aprenguin a conèixer, regular i expressar les seves emocions de manera adequada i tmb a identificar les emocions alienes. * **Regulació** de les emocions modificant els estímuls: possibilitat de modificar l'estimulació rebuda. * **autoregulació** o expressió adequada de les emocions pròpies: aprendre a expressar-se d'una manera socialment adequada de les seves emocions. quan una persona enutja profundament pot procedir de maneres diferents; a) responent-hi instintivament(inadequada i inutil) b) reprimit l'expressió de l'emoció. c) contenint o regulant l'expressió de l'emoció. * **comprensió** de les emocions dels altres: **l'empatia** és l'habilitat per posar-se al lloc d'una altra persona, i poder comprendre i compartir les seves emocions i sentiments. perquè el nen arribi a comprendre les emocions dels altres primer s'ha de reconèixer, ha de tenir consciència de si mateix a individu diferent i separat dels altres i ha de ser conscient que ell tmb té emocions. s'enfortirà gracies al desenvolupament del llenguatge i a la practica del joc simbolic. el **joc simbolic** que duen a terme nen a partir de dos anys. **1.3. Teories explicatives: 1.3.1 Piaget:** piaget va estudiar biologia i en zoologia, es va interessar per la psicopatologia i les teories de Freud, pero de fons va orientar els seus treball en psicologia va ser l'epistemologia, branca de la filosofia que s'ocupa del estudi del coneixement. - **El coneixement humà:** l'esser humà passa d'un coneixement intuïtiu i menys vàlid a un coneixement científic, nocions bàsiques del pensament racional. coneixement i afectivitat estan lligats entre ells, l'afectivitat i les emocions no poden modificar directament les estructures del coneixement, sí que poden predisposar a adquirir-lo. - **l'adaptació** com a fons de coneixement: per a piaget, el coneixement com a forma d'adaptació està constituït per un doble procés d'assimilació i acomodació. a) **l'assimilació** suposa la integració d'informació nova. b) **l'acomodació** implica una reorganització de la informació present. - **els estadis de desenvolupament:** piaget va dividir el desenvolupament infantil en quatre etapes anomenades estadis: a) **estadi sensoriomotor** (del naixement als 2 anys) gran desenvolupament mental encara no es pot expressar amb paraules; el coneixement q té est`pa determinat per que pot fer amb un objecte. b) **estadi preoperacional** (dels 2 als 6) raonaments intuïtius. són propis d'aquest estadi el llenguatge, el pensament simbòlic, la imitació de conductes i l'egocentrisme. c) **estadi de les operacions concretes** (dels 7 als 11 anys) utilitzar la logica per interpretar i resoldre qüestions determinades de la seva realitat concreta, pero encara no ho pot fer si es tracta de situacions abstractes. d) **estadi de les operacions formals** (a partir dels 12) les situacions de la vida asoleixen aquest estadi amb pensament hipotetic, logic i abstracte. **1.3.2. Wallon:** descriu l'esser huma com una unitat, "com un ésser biologic, un esser social, i una sola i unica persona" tal com expressa en una de les seves obres mes conegudes. la vessant social té un pes escial, ja que segons ell l'individu es forma i es desenvolupa a partir d'unes primeres relacions amb altres persones. considera que l'emoció te un paper fonamental en le desenvolupament de la persona. les primeres relacions entre el nado i la persona adulta estan basades en aquestes manifestacion adjectives.